

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Dela „Solidaritatea”: — **Infleția.** — Regulamentul Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de Bancă. — Concentrarea bănelor. Prolungirea termenului de înscriere în registrul societăților bancare. Conferința Micii Înțelegeri economice. Guvernatori bănelor de emisiune din țările Micii Înțelegeri.

Dela „Solidaritatea”:

Băncile membre cari nu au trimis informațiunile la Circulara noastră din 15 Iulie a. c., le rugăm din nou să ne trimită aceste informațiuni.

Totodată rugăm fiecare instituție să ne facă raport despre următoarele:

1. Pierderile decurgând din aplicarea legii conversiunii, stabilite în mod definitiv, și anume specificat:

- a) la portofoliul agricol;
- b) la portofoliul urban;
- c) la comercianți și bănci;
- d) totalul pierderilor decurgând din legea conversiunii (numai din legea conversiunii).

2. Aplicarea dispozițiilor art. 52 din Legea dela 7 Aprilie a. c.: Cota cu care au fost reduse depunerile și celelalte angajamente față de creditorii instituției.

3. Suma exactă a angajamentelor, la cari se aplică procentul de reducere, specificat:

- a) depuneri;
- b) alte angajamente (felul lor, în mod specificat și el).

4. Dacă reglementarea replătirii depunerilor (și altor angajamente) s'a făcut pe cale de acord amiabil, să ni se comunice numărul anilor în cari urmează să se achite cota rămasă după reducere.

5. Cota lunară, trimestrială, sau anuală de restituire la depuneri etc., stabilită prin comisiune, sau pe cale de bună învoială.

Informațiunile de sub 1—5 ni se vor trimite **IMEDIAT** ce se vor fi dat sentințele comisiunilor pentru stabilirea capacității de plată. Cei cari au încheiat acorduri amiabile, ni le pot trimite chiar a doua zi după ce au luat cunoștință de cele de mai sus.

S i b i u, 12 Octomvrie 1934.

Biroul „Solidarității”.

Infleția.

Atâta s'a vorbit și s'a scris despre ea, încât începe să îmbrace forme concrete. Sub forme deghizate a și apărut deja, cum sunt bonurile de impozit și cantitatea enormă de bani mărunți, oficiali și falși, cari au inundat piața de mai multă vreme. Oameni de Stat, cum sunt dnii Iunian și Lupu, s'au pronunțat asemenea deja de multă vreme, fășiș pentru „revalorizarea” Leului, ce nu este altceva, decât o infleție. Acuma vine și dl Iuliu Maniu, și în convorbire cu jurnaliști, declară infleția ca punct de program al partidului național-țărănist, în cazul că „va veni la putere”. Trebuie să

credem deci serios, că într'un timp mai mult sau mai puțin îndepărtat, ideea va putea lua conture mai precise. Dl Maniu motivează aceasta și cu ideologia mai avansată a partidului său care și în privința concepțiilor economice ar fi în trecut ideologia învechită a altor partide. Să fie fericiți acei ce o cred, însă în chestii economice nu este suficient să ai numai idei, ci trebuie să le pui și în practică. Ori evenimentele din ultimii 15 ani dovedesc, că inflația nu a avut efecte binefăcătoare durabile asupra economiei noastre naționale. Căci inflația, ea și un venin medicinal, are după doza pe care o administrezi, efecte foarte diferite. Luată în cantități mici și cu prudența recerută la astfel de operații, poate avea un efect binefăcător asupra organismului economic; luată în doze prea mari, poate să-l ucidă. Urmările au dovedit-o, căci până la anul 1926 s'a dat inflației frâu prea liber, așa că miniștrii noștri de finanțe nu au mai putut-o stăpâni, și au luat refugiu la celalalt expedient, numit deflație, adică la stabilizarea Leului.

Atât inflația cât și deflația și-au găsit campioni în partidele mari ale țării. Inflația este sprijinită de național-țărăniști; deflația de liberali.

Distribuția aceasta de roluri corespunde de fapt mentalității economice diferite a acestor partide. Partidul național-țărănesc să bazează în existența sa în prima linie pe popularitatea ce o are în masele electorale țărănești. Ori o reformă valutară tinzând la înmulțirea circulațiunii fiduciare, ar aduce înainte de toate foleose imediate țărănimei, prin aceea că înmulțindu-se numerarul pe piață, s'ar produce numai decât o urcare a prețurilor produselor agricole. Datoriile țărănești existente s'ar putea mai ușor plăti decât cu concursul „conversiunii“; impozitele s'ar vărsa mai ușor în visteria Statului și comerțul s'ar înviora.

Poate că s'ar înviora și băncile; în special cele ardelenesti, ar profita depe această reformă valutară, căci prin urcarea veniturilor debitorilor căzuți în conversiune, aceia și-ar putea plăti mai ușor cotele datoriilor lor. Va să zică s'ar reveni (deși târziu) la o soluțiune care aplicată just la timpul său, ar fi făcut de prisos tot tîmbălăul grotesc al așa zisei

„conversiuni“. Nu credem că ne înșelăm când afirmăm, că și considerațiunile de tactică electorală stau la baza ideii de inflațiune preconizată de corifeii partidului național-țărănesc.*)

Liberalii la rândul lor, formează „înalta finanță“ a țării. Terenul lor este la bănci și industrii. Băncile și industriile mari stau sub controlul lor. Masse mari sprijinesc și politica lor economică: lefegii civili și militari nu mai vreau să știe de nici-o inflație. Pentru aceștia inflația ar fi un adevărat dezastru, mai cu seamă acuma, când iarăși se vorbește de o „curbă de sacrificiu“. Lefegii s'au împăcat întru-câtva cu soarta lor în așteptarea unei noi scăderi a prețurilor, și și-au întocmit bugetele lor de mizerie după micile venituri ce le au. Acestea, împreună cu prețurile mici de pe piața de alimente, le dau cel puțin o ultimă posibilitate de existență. Inflația însă le-ar răsturna toate prevederile bugetare; prețurile de pe piață, s'ar urca iarăși și lefegiul ar trebui să-și fragă dela gură bucată, până când i s'ar urca leașa. Și cum leașa, după cum o știm din experiență, se urcă foarte lent față de urcarea prețurilor, o nouă fulburare neprecugetată a chestiei valutare ar deschide o perspectivă foarte tristă de o serie de noi privațiuni, mizerie și nesiguranță a existenței. Deci credem că întreg aparatul funcționăresc al Statului ar fi contra reformei și ar desvolta o propagandă foarte vastă contra venirii la putere a partidului care ar lichefia și mai tare valuta noastră și așa destul de șubredă. Propaganda aceasta ni se pare că ar cota ceva chiar și azi, când voința poporului este falsificată printr'o lege electorală complicată și nejustă.

Deci o nouă valorificare a Leului prin inflație nu depinde numai de desideratul principal de a fi bine chibzuită pe bază de studii temeinice ale indicilor de prețuri și circulațiunii bunurilor în țara noastră, ci și de relațiunea de putere dintre cele două mari partide politice ale țării.

Dar' afară de acestea mai sunt de învins multe și mari piedeci în domeniul

*) Noi muncitori, cari vom plăti împreună cu ceilalți salariați de orice natură nota eventualei „revalorizări“, suntem convingși că numai considerațiunile electorale de ordin demagogic stau la baza inflațiunii preconizate de unii politicieni.
(Nota Culegătorului).

înaltei finanțe, cari sunt în strânsă legătură cu interdependența financiară internațională.

Întocmai cum nu putem fi independenți în materie de producțiune agricolă și industrială față de celelalte țări producătoare din lume, cu toate sforțările de autarhie pe cari le încercăm, tot astfel trebuie să fim conștienți de reciprocitatea și în chestiile noastre financiare.

În primul rând ne lovim de privilegiile B. N. R., și în nex cu aceasta de tratatele noastre financiare internaționale, cari regulează situația noastră valutară de azi. Cu alte cuvinte ne lovim de interesele marilor capitaliști și trusturi capitaliste, putem zice că ale lumii întregi. Președintele Roosevelt a fost acela care a încercat mai întâi să elibereze Statul de sub influența marilor capitaliști, și după cum vedem, deși campania lui datează deja de un jumătate de an, încă nu a ajuns la vre-un rezultat. Din contră; mai întâi a întâmpinat rezistența marelui industrii care s'a luptat înverșunată împotriva încercărilor de amestec în organizația și producțiunea sa. Apoi au urmat furburările și revoltele fermierilor, și mai recent grevele muncitorești cari au luat proporții ne mai văzute până acum, și amenință cu evenimente sângeroase. Se pune deci întrebarea, dacă rezultatele dintr'o țară conducătoare cum sunt U. S. A., sunt așa de șubrede și disproporționate față de eforturile depuse, ce putem noi aștepta dela o reformă valutară inflaționistă? Căci să ne socotim bine: inflațiunea, sau dacă voim să o numim cu un termen mai eufemist: revalorizarea implică în sine o deslipire de baza de aur. Orice altă soluțiune este numai o jumătate măsură, pentru care nu este suficientă nici o reducere parțială a acoperirii de aur, nici o trecere la bimetalism cum încearcă și Roosevelt cu așa de puține rezultate.

O politică de inflațiune se poate face numai alături de un control sever al producțiunii. Controlul acesta ne va arăta curba de creștere și descreștere a producțiunii și în mod concomitent va trebui să se producă și emisiunea sau retragerea monedei pe piață după cum va cere trebuința, ajungându-se astfel la o stabilizare a prețurilor. În felul acesta vrând nevrând, împrejurările ne vor

apropia tot mai mult de „moneda francă“, fără acoperire metalică, dar cu circulație controlată și curs forțat.

În America se dă acuma o luptă înverșunată în materia aceasta, și dacă acolo va reuși reforma valutară, atunci va fi venit și pentru noi momentul să ne gândim la o reformă salutară a valutei și finanțelor noastre.

E. VANCU.

Regulamentul

Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de Bancă.

(Urmare).

TITLUL II.

Dispozițiuni referitoare la constituirea și administrarea societăților bancare.

Art. 51. — Posturile din pasivul bilanțului-tip vor avea următorul cuprins:

a) La „Fonduri de rezervă“ se vor trece separat pe de o parte prelevările din beneficiu, scutite de impunere (rezerva legală); pe de altă parte, prelevările suplimentare, adică rezervele statutare și rezervele speciale, hotărâte de adunarea generală.

În cazul introducerii de alte fonduri de rezervă specială, neprevăzute în schema bilanțului-tip, se va arăta lămurit prin titulatura contului, scopul în vederea căruia se constituiesc;

b) Fa „Fonduri de amortisment“, se vor trece prelevările anuale în vederea amortizării imobilelor și creanțelor dubioase;

c) Obligațiunile emise de o societate bancară, aflătoare în circulație vor figura la postul „obligațiuni proprii în circulație“;

d) În contul „depuneri spre fructificare“, vor figura în mod exclusiv toate sumele vărsate, cu titlul de depunere spre fructificare, sau pe livrete, precum și „bonurile de casă“, emise de o bancă, grupate după cum sunt la vedere sau pe termen fix. Contabilizarea soldurilor creditoare, derivând din deschideri de credite acordate de bancă sau de orice altă operațiune, la postul „depuneri“, este interzisă;

e) La contul „creditori“ se vor contabiliza toate soldurile conturilor-curente creditoare, care nu au caracterul de depuneri spre fructificare, precum și soldurile creditoare derivând din orice altă operațiune curentă, nespecificată în celelalte conturi, specificate după scadența lor, și după cum sunt plătibile în țară sau în străinătate;

f) Ceurile de orice fel, ordinele de plată, scrisorile de credit, etc., emise de bancă, vor fi trecute la postul „cecuri și ordine de plată emise“, după locul de plată (în țară sau în străinătate).

Ceurile de călătorie sau circulare vor figura separat în coloana interioară.

Dividendele exigibile neachitate vor fi trecute în bilanț, într'un post separat;

g) La contul „Efecte de plată“, vor figura, pe lângă operațiunile de acceptațiuni propriu zis și angajamentele cambiale proprii ale societăților bancare, specificate după cum sunt de plată, în țară sau în străinătate;

Art. 52. — Contul de profit și pierdere al întreprinderilor bancare se va întocmi după modelul tip de mai jos.

Conturile figurând în acest model tip sunt obligatorii. Totuși detalierea acestor conturi se va putea efectua arătându-se lămurit natura fiecărui cont.

Schema contului de profit și pierdere tip.

DEBIT :

1. Cheltueli de administrație :

a) Salarii și indemnizații

b) Diverse

2. Impozite și taxe

3. Dobânzi plătite :

a) La depuneri

b) „ reescont

c) „ alți creditori

4. Comisioane plătite

5. Amortizări :

a) La creanțe dubioase

b) „ imobile și mobilier

6. Diferențe de curs :

a) La portofoliul titluri

b) „ diverse

7. Beneficiul net :

a) Reportat din anul precedent

b) Al anului curent

CREDIT :

1. Report din beneficiile anului precedent

2. Dobânzi încasate :

a) Dela portofoliul de scont

b) „ debitori

3. Comisioane încasate

4. Venitul portof. de titluri

5. „ participațiunilor

6. „ imobilelor

7. Beneficii diverse

8. Pierdere netă

Art. 53. — La întocmirea contului de profit și pierdere se vor observa următoarele reguli :

a) Contul „salarii și indemnizații“, va cuprinde toate cheltuelile, derivând din plata salariilor, accesoriilor, gratificațiilor, jetoanelor de prezență, cheltuelilor de deplasare și în general toate cheltuelile de personal sub orice titlu, atât a funcționarilor, cât și a conducerii băncii;

b) Contul „diverse“, (cheltueli de administrație), va cuprinde chiriile, încălzitul și iluminatul, întreținerea imobilelor și mobilierului, primele de asigurare, cheltuelile de cancelarie, porto, telegraf, telefon și în general toate cheltuelile de administrație care nu se încadrează în prima categorie;

c) Dobânzile plătite se vor înregistra separat de comisioane, cu specificările prevăzute în modelul tip;

d) Dobânzile încasate se vor înregistra separat de comisioane, cu specificările prevăzute în modelul tip;

e) Compensațiunile între posturile contului de profit și pierdere sunt interzise.

Art. 54. — Bilanțul brut, precum și contul de profit și pierdere semestrial se vor alcătui după normele stabilite la articolele 46 și următoarele din prezentul regulament.

Art. 55. — Situațiile sumare lunare vor conține soldurile conturilor astfel cum rezultă din registre, conform alăturatului model tip :

Schema situației lunare tip.

Solduri debitoare.

1. Acționari

2. Casa :

a) numerar efectiv

b) disponibil la B. N. R. și

C. E. C.

c) cupoane scăzute și titluri

ieșite la sorți

3. Disponibil la bănci :

a) în țară

b) în străinătate

4. Portofoliu de titluri :

a) titluri românești

b) titluri străine

5. Portofoliu de scont :

a) plătabil în țară

b) plătabil în străinătate

c) cambii de circulațiune și

garanție reescontate

6. Debitori :

a) din țară

b) din străinătate

7. Debitori beneficiind de legea lichidării datorilor (cota rămasă)

8. Pierderi rezultând din aplicarea legii lichidării datoriilor
9. Participațiuni :
- a) în țară
- b) în străinătate
10. Imprumuturi pe termen lung
11. Imobile și mobilier
12. Conturi diverse
13. Conturi transitorii
14. Cheltuieli de administrație
15. Dobânzi și comisioane plătite
16. Pierderi

Conturi de ordine.

1. Cauțiuni statutare
2. Debitori pentru avaluri și scrisori de garanție date de bancă
- a) în țară
- b) în străinătate
3. Efecte comerciale în gaj
4. Cambii de circulațiune
5. Efecte spre încasare
6. Ipoteци, cesiuni, mărfuri și garanții diverse
7. Depozite de titluri
8. Debitori de titluri împrumutate
9. Acreditivе și diverse
-
- Total

Solduri creditoare.

1. Capital social
2. Fonduri de rezervă
3. Alte fonduri
4. Obligațiuni proprii în circulație
5. Depuneri spre fructificare :
- a) la vedere
- b) pe termen
- c) pe livrete
- d) pe bonuri de casă
6. Creditori :
- a) în țară
- b) în străinătate
7. Angajamente de reescont :
- I. în țară :
- a) la B. N. R.
- b) la alte instituțiuni
- II. în străinătate
8. Cecuri și ordine de plată emise

9. Efecte de plată :
- a) în țară
- b) în străinătate
10. Conturi diverse
11. Conturi transitorii
12. Dobânzi și beneficii diverse

Conturi de ordine.

1. Deponenți de cauțiuni statutare
2. Creditori pentru avaluri și scrisori de garanție date de bancă :
- a) în țară
- b) în străinătate
3. Deponenți de efecte comerciale în gaj
4. Deponenți de cambii de circulațiune
5. Remitenți de efecte spre încasare
6. Deponenți de ipoteци, cesiuni, mărfuri și garanții diverse
7. Deponenți de titluri
8. Diverse titluri împrumutate
9. Acreditivе și diverse

Total

Art. 56. — Cuprinsul conturilor situației lunare va fi identic celui prevăzut pentru bilanțul tip anual, cu următoarele excepții: 1. Contul „Imobile și Mobilier“, va cuprinde atât valoarea imobilelor, cât și a mobilierului fără altă specificare; 2. Contul „Cheltuieli generale“, va cuprinde toate cheltuielile efectuate sub orice titlu; 3. Contul „Dobânzi și comisioane plătite“, va cuprinde sumele debursate sub acest titlu; 4. Contul „Alte fonduri“, va îngloba conturile „Fond de amortisment, diferențe de curs nerealizate, precum și „fondul de ajutoare și pensii“; 5. Contul „Dobânzi și beneficii diverse“, va cuprinde toate veniturile și beneficiile băncii, indiferent de natura lor.

În situațiile lunare pe care băncile le vor înainta Băncii Naționale a României, sucursalele vor figura per sold, după cum sunt înregistrate în registrele centralei; totuși, aceste sucursale vor înainta, prin centrele lor, Băncii Naționale, situațiunile lunare după modelul indicat în acest regulament.

TITLUL III.

Despre operațiunile de bancă.

Art. 57. — Prin operațiune de bancă se înțelege orice operațiune juridică asupra sumelor de bani în numerar, asupra creditelor, asupra efectelor de comerț și asupra valorilor negociabile, române sau

străine, precum și orice alte operațiuni în legătură cu acestea, săvârșite de o întreprindere bancară.

Art. 58. — Operațiunile de bancă se împart în :

- a) operațiuni de bancă ordinare, și
- b) operațiuni de bancă cari necesită o autorizare expresă din partea Consiliului Superior Bancar.

Operațiunile de bancă necesitând o autorizațiune expresă sunt :

1. Eliberarea de livrete de economie la purtător, sau nominative, dar plătibile la purtător.
2. Emiterea de bonuri de casă la purtător, sau nominative, dar plătibile la purtător.
3. Emiterea de titluri de obligațiuni.
4. Primirea de depozite spre fructificare pe termen, sau la vedere și
5. Emiterea de cecuri circulare sau de cecuri de călătorie.

Toate celelalte operațiuni de bancă, sunt considerate ordinare.

Art. 59. — Autorizațiunea expresă a Consiliului Superior Bancar, poate fi dată pentru toate operațiunile prevăzute sub punctul b) al articolului precedent, sau numai pentru unele din ele.

Autorizațiunea poate fi cerută, fie la înființarea societăților bancare, cu excepția operațiunilor a căror autorizare e supusă conf. art. 60, condițiunii unui minimum de vechime al societății, fie în cursul existenței acesteia.

Această autorizațiune expresă va trebui înscrisă în registrul societăților bancare și publicată conform dispozițiilor art. 15 și următoarele din prezentul regulament.

Art. 60. — Dreptul de a elibera livrete de economie la purtător, sau nominative, dar plătibile la purtător; precum și de a elibera bonuri de casă la purtător, sau nominative, dar plătibile la purtător și cecuri circulare sau de călătorie, nu poate fi acordat decât societăților bancare, având o existență de cel puțin 5 ani, și al căror capital social reprezintă, după felul societății, cel puțin în două capitalului social cerut de art. 11 și 12 ai legii bancare.

Aceste livrete, bonuri de casă și cecuri circulare, sau de călătorie, nu vor putea fi emise decât pe bază de depozit în numerar.

Acest drept nu va putea fi acordat băncilor cari au suferit condamnări pentru abateri dela legea bancară în cursul ultimilor 5 ani.

Art. 61. — Totalul depunerilor pe cari o bancă le poate primi, nu poate fi mai mare de 7 ori valoarea capitalului social, plus fondul general de rezervă.

Din acest total; depozitele pe livretele de economie și contra bonurilor de casă la purtător, sau nominative, dar plătibile la purtător și cecuri circulare sau de călătorie, nu pot depăși de trei ori valoarea capitalului social, plus fondul general de rezervă.

Bonurile de casă emise conform acestui articol nu vor putea avea o valoare mai mică de 5000 Lei fiecare.

Art. 62. — Totalul obligațiunilor de orice fel, pe cari o bancă le poate contracta, nu poate depăși de 10 ori valoarea capitalului social, plus fondul general de rezervă.

Prin totalul obligațiunilor se înțeleg toate conturile din pasivul bilanțului cu excepția capitalului social, a rezervelor de tot felul, a fondurilor de amortisment, a beneficiului și a conturilor transitorii.

Art. 63. — Nici o bancă nu va putea acorda unui singur client, fără garanții reale un credit mai mare de 10% din valoarea capitalului social, plus fondul general de rezervă. Aprobarea de credite unui singur client peste 5% din valoarea capitalului social, plus fondul general de rezervă, este exclusiv de competența Consiliului de Administrație.

Orice stipulațiune contrară acestui articol, este nulă.

Art. 64. — Băncile nu pot face următoarele operațiuni :

1. De a cumpăra și vinde mărfuri pe cont propriu.

Se exceptează dela această interzicere, cumpărarea acelor mărfuri, care au fost dobândite în executarea creanțelor băncii și cari vor fi vândute în cel mai scurt timp posibil, precum și primirea în depozit a mărfurilor en-gros ale clienților săi, sau chiar ale persoanelor străine, în magazine anume destinate.

2. De a cumpăra imobile pe cont propriu, afară de acelea necesare exercițiului comerțului său de bancă, sau uzului personalului băncii, precum și afară de imobilele dobândite în executarea creanțelor băncii.

Aceste din urmă imobile vor fi vândute în cel mai scurt timp posibil.

Imobilele cari se găsesc la promulgarea legii bancare în patrimoniul unei bănci, nu sunt supuse acestor dispozițiuni.

Dela această interzicere se exceptează și imobilele cumpărate pentru înmagazinarea mărfurilor a căror depozitare este permisă în condițiunile aliniei 1 din acest articol.

3. De a cumpăra pentru contul lor propriu, titluri producătoare de dividende pentru un total mai mare de 25% din valoarea capitalului social, plus fondul general de rezervă.

4. De a crea sau de a participa în alte întreprinderi de orice natură, cu o sumă mai mare de 25% din valoarea capitalului social, plus fondul general de rezervă.

În decursul termenului prevăzut de art. 62, al. 3 al legii bancare, întreprinderile bancare existente la data publicării legii, vor putea să cumpere titluri producătoare de dividende, și să creeze sau să participe în alte întreprinderi, independent de limitele

fixate la Nr. 3 și 4 de mai sus, însă numai cu aprobarea expresă, pentru fiecare caz în parte, a Consiliului Superior Bancar și cu obligațiunea de a-și proporționa aceste plasamente până la expirarea termenului mai sus indicat.

5. De a cumpăra propriile lor acțiuni pe cont propriu, de a acorda credite asupra lor, de a le constitui în gaj pentru datoriile băncii, de a le plasa prin colportaj, sau impunându-le cu prilejul acordării împrumuturilor clienților.

Se exceptează răscumpărarea de acțiuni proprii în vederea reducerii capitalului social, hotărâtă în prealabil de adunarea generală extraordinară a acționarilor.

6. De a primi depozite în numerar sau titluri, când patrimoniul băncii se află în stare de încetare de plăți, sau pasivul întrece activul.

În toate aceste cazuri responsabilitatea Administratorilor, este prezumată până la dovada contrară.

Art. 65. — Nimeni nu poate exercita în mod obișnuit operațiuni de credit pe termen scurt, nici din capitalul său propriu și nici din capitalul altor persoane sau bănci, decât în condițiunile legii bancare.

Prin credit pe termen scurt se înțelege orice fel de operațiune de împrumut de sume de bani, al căror termen nu este mai lung de 6 luni.

În ce privește creditele acordate agricultorilor, acestea se socotesc a fi pe termen scurt, când scadența lor nu trece de un an dela acordarea împrumutului.

Dovada că o persoană este agricultor se face cu un certificat eliberat de Camera de agricultură competentă, sau de percepția respectivă.

Art. 66. — Băncile cari primesc depuneri la vedere sau contractează alte obligațiuni la vedere, sunt obligate a avea o rezervă de casă, constituită conform art. 40, de cel puțin 10 la sută din totalitatea acestor angajamente.

În afară de aceasta, băncile sunt obligate a avea o rezervă ușor lichidabilă, constând din titluri de stat, sau garantate de stat, efecte de comerț sau warante scontabile la Banca Națională a României, în proporție de 1/3 din aceste angajamente.

Prin depozite și obligațiuni la vedere se înțeleg toate depozitele și obligațiunile contractate de bancă, a căror executare trebuie să aibă loc la cerere, sau într'un termen de maximum 30 zile.

Fac parte din angajamentele la vedere ale băncii și acceptele și girurile acordate de bancă pe efecte scadente în maximum 30 zile.

Art. 67. — Întreprinderile bancare cari primesc titluri sau efecte de comerț în depozit sau în gaj, sunt obligate a le păstra cu grija unui comerciant conștiincios, de a le înscrie în registre speciale cu arătarea felului lor, a valorii lor nominale, a nume-

relor și seriilor ce poartă, precum și tuturor semnărilor ce le deosebesc de alte titluri, purtând aceeași denumire.

Aceste valori nu pot fi date în gaj de către bancă și nici încredințate altor persoane, decât cu consimțământul expres al deponentului sau al celui care a constituit gajul.

Nici o bancă nu poate exercita dreptul de vot aparținând titlurilor ce i-au fost date în depozit sau în gaj, decât cu încuviințarea expresă a deponentului sau a constituitorului gajului. Această încuviințare trebuie dată cu prilejul fiecărei depuneri de titluri în depozit sau în gaj.

Pentru valorile primite în depozit sau în gaj, întreprinderea bancară este obligată a elibera clientului o adeverință cuprinzând enumerarea tuturor elementelor distinctive prevăzute în alin. 1 din acest articol.

TITLUL IV.

Supravegherea și controlul comerțului de bancă Consiliul Superior Bancar.

I. Scop-Atribuțiuni.

Art. 68. — Pentru aplicarea legii bancare cum și pentru supravegherea comerțului de bancă în general, se instiue pe lângă Banca Națională a României un Consiliu Superior, având de drept personalitate juridică.

Sediul permanent al Consiliului Superior Bancar este în Capitala țării.

În justiție și față de terți, Consiliul Superior Bancar este reprezentat prin președintele său sau printr'un mandatar al acestuia.

Acele care angajează Consiliul Superior Bancar sunt semnate de președinte și contrasemnate de secretarul general sau în lipsa lui de unul din funcționarii consiliului, împuternicit să o facă de consiliu.

Președintele poate să delege temporar pe unul sau mai mulți membri din Consiliu să semneze orice acte sau documente. El poate da în mod general procură și delegație.

Acele încheiate de Consiliul Superior Bancar fac deplină credință în justiție.

Art. 69. — Consiliul Superior Bancar are drept scop organizarea și îndrumarea politicii bancare în conformitate cu interesele economice ale țării.

În vederea realizării acestui scop, Consiliul Superior Bancar are următoarele atribuțiuni :

a) autoriză constituiri de noi societăți bancare, fuziunile, înființările de sucursale precum și toate modificările de statute ;

b) autoriză în mod special exercitarea operațiunilor de bancă, prevăzute de art. 34, al legii bancare și art. 52 din regulament ;

c) controlează activitatea tuturor societăților bancare, funcționând în România și veghează la aplicarea tuturor dispozițiilor legii bancare;

d) decide asupra modului de aplicare al legii bancare și de alcătuire a bilanțurilor;

e) decide limitarea operațiunilor, retragerea autorizațiilor de funcționare sau lichidarea băncilor când acestea nu respectă prescripțiile legii bancare.

f) sesizează ministerul public sau instanțele judecătorești competente în caz de abatere dela legea bancară, în vederea aplicării sancțiunilor prevăzute de ea;

g) supraveghează lichidarea soc. bancare;

h) organizează un registru central al societăților bancare;

i) publică „Buletinul Consiliului Superior Bancar“.

j) numește și revocă funcționarii Consiliului și și le fixează retribuțiile;

k) aprobă bugetul anual de venituri și cheltuieli;

l) fixează toate cotizațiile și taxele în limita celor prevăzute de legea bancară și prezentul regulament;

m) îndeplinește toate celelalte atribuțiuni prevăzute de legea bancară.

II. Compunerea.

Art. 70. — Consiliul Superior se compune din; Guvernatorul Băncii Naționale a României;

Un delegat desemnat din administratorii acestei instituțiuni;

Un delegat al Ministerului de Finanțe;

Un delegat al Ministerului de Justiție, ales dintre membrii Curții de apel din București;

Un delegat al Uniunii Camerei de Comerț și industrie;

Un delegat al Uniunii Camerelor de agricultură;

Profesorul de monetă, Credit și Bănci dela Academia de înalte studii comerciale și industriale din București;

Patru delegați ai Asociației Băncilor Române, din care unul va fi desemnat de gruparea băncilor mici din această asociațiune. Cel puțin doi din acești delegați vor reprezenta băncile din provincie.

Art. 71. — Guvernatorul Băncii Naționale a României este de drept președintele Consiliului Superior Bancare. Consiliul va desemna în fiecare an din sânul său un vice-președinte.

Președintele conduce administrația consiliului, decide convocarea consiliului, stabilește ordinea de zi și alcătuiește bugetul.

Art. 72. — Numirile membrilor cari compun consiliul, se fac prin decret regal după propunerea ministerului de finanțe și recomandarea instituțiilor cari îi desemnează, cu excepția guvernatorului Băncii Naționale a României și a profesorului de monetă, Credit și Bănci dela Academia de înalte studii co-

merciale și industriale din București, ce sunt de drept membri ai consiliului.

Membrii consiliului trebuie să fie cetățeni români și să îndeplinească condițiunile cerute de art. 29 al legii bancare.

Ei sunt obligați a păstra secretul comercial. În cazul unei condamnări definitive pentru faptele prevăzute la acel articol, ei pierd de drept calitatea lor de membri. În cursul instanței de judecată, până la pronunțarea sentinței definitive, ei sunt considerați suspendați și nu vor putea lua parte la niciuna din întrunirile Consiliului Superior Bancar.

(Va urma).

CRONICA

Concentrarea băncilor. Săptămâna trecută și anume Joi, la 4 crt., s'a întrunit Consiliul General al Băncii Naționale, cu care prilej dl Guvernator a prezentat un expozeu general asupra situației băncilor din țară.

Conform expozeului prezentat de dl Guvernator, Banca Națională a României intenționează să reducă simțitor numărul băncilor și anume în așa fel ca în fiecare județ să nu mai fie decât o singură bancă, de sine înțeles cu ramificații în județ. (sucursale, agenții).

Cu acest proiect de concentrare a băncilor însă nu sunt de acord toți consilierii Băncii Naționale, gă-sind-o prea radicală și asemănătoare cu acțiunea de curățire a pomilor de cătră un pomicultor, care ar tăia copacul atacat de viermi, fără să caute mai întâi să-l scape de ei.

Chestiunea aceasta va trebui încă temeinic studiată și apoi soluționată în mod rațional.

Prolongirea termenului de înscriere în registrul societăților bancare Art. 61 din legea bancară și art. 22 din regulament prevăd ca termen pentru înscrierea societăților bancare în registrul special al băncilor 2 luni dela promulgare.

Termenul acesta a fost acum prolongit de Consiliul Superior Bancar până la 1 Noemvrie a. c. — cu considerare la faptul apariției și publicării întârziate a Regulamentului legii bancare.

Conferința Micei Înțelegeri economice ținută zilele trecute la Belgrad a ajuns la încheierea următoarelor acorduri.

Acordul pentru colaborarea companiilor de navigație fluvială din țările Micei Înțelegeri.

Acordul pentru conlucrarea caselor de cecuri postale.

Acordul pentru conlucrarea companiilor de navigațiune aeriană.

Tot cu acest prilej s'a încheiat și un acord de navigație aeriană între România și Iugoslavia.

Guvernatorii băncilor de emisiune din țările Micei Înțelegeri se vor întruni în conferință la București la finele l. c. pentru a examina situația monetară a Iugoslaviei, Cehoslovaciei și României, în vederea găririi mijloacelor pentru o conlucrare cât mai restrânsă.